

[Forsvarsministeren.]

højedes med 19 Mill. Kr. aarlig i 5 Aar, 17 Mill. Kr. ud over det nu anvendte. Det er Lov, og Lov skal holdes. Stillede man dette Ændringsforslag, var der Logik i de øvrige Ændringsforslag; saa kunde man sige, at saa maatte vi have Materiellet i Orden, Artilleriet og alt muligt, for nu har vi det, der skal bruge det, nemlig en Flaade. Det har vi ikke i Dag, vi har ingen Kampflaade i Dag. Og naar en anden æret Taler, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) erklærede her forleden Dag, at der var Fare for Krig, Krigsskyerne hang truende over os, maa jeg gøre opmærksom paa, at selv om alle de Ændringsforslag, der er stillet her, ogsaa de konservative, vedtages, vilde det ikke bevirke, at vi — i hvert Fald paa Søen — blev i Stand til at løse en eneste Opgave.

Det vil sikkert i Dag lykkes de to Partier, der danner Flertallet her i Tinget, at forhøje Militæruddgifterne, saa vidt jeg kan se, med 1 Mill. Kr.s Penge, som man ofrer uden at have Brug for dem, uden at have en Flaade, der kan bruge Beløbet. Jeg fra-raader at stemme for disse Ændringsforslag, idet jeg tilføjer, at de Herrer ikke kan være uvidende om — det blev der ikke spurgt om her, men Spørgsmaalet var fremme i Folketinget —, at den Flaade, vi har, ikke har Brug for den Bevilling, her er Tale om.

Ordføreren (Hauch): Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) fremdrog den Stilling, som min ærede Meningsfælle i det andet høje Ting, Dr. Neergaard, har taget til Spørgsmaalet om de 10 Mill. Kr., men det ærede Medlem læser jo Dr. Neergaards Tale paa en noget ejendommelig Maade. Dr. Neergaard siger ganske vist principielt, at han er Tilhænger af, at disse 10 Mill. Kr. gaar over paa en særlig Lov; det har vi givet var Tilslutning til, det vilde vi ogsaa finde var rimeligt. Men det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds maa erindre, hvad Dr. Neergaard videre sagde i denne Sag, og jeg skal tillade mig at anføre ganske kort en Udtalelse i Tilknytning til den Kritik, som Dr. Neergaard med Rette rettede imod, at der ikke var givet Finansudvalget i det høje Folketing Tid til at se paa

Tingene eller Lejlighed til at faa Oplysninger. Min ærede Partifælle siger saaledes, det findes Sp. 5743:

„Det er en ganske overordentlig Hensynsløshed, der er vist, i alt Fald overfor alle dem, der ikke sværger til Profetens Ord og lader det være tilstrækkeligt og ikke kræver nogen som helst Undersøgelse eller Overvejelse af en Sag. Men til den Menighed hører vi jo ikke. Derfor har vi den fuldeste Ret til at erklære, at der ikke blot ikke er blevet givet os tilstrækkelig Tid, men at der overhovedet ingen Tid er blevet givet os. Naar Finansministeren taler om, at der maa tages saglig Stilling, er det ham selv, der har afskaaret os fra at tage saglig Stilling, afskaaret os fra nærmere Samraad om Sagen, afskaaret os fra de Oplysninger, vi maatte ønske, og fra Forhandling med vort Parti.“

Jeg beder ærede Medlemmer af dette høje Ting være opmærksomme paa, at deri er tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet det sekundære Standpunkt. Det oprindelige, det primære Standpunkt, er dette, at det vilde være det naturlige, at Finansministeren fremsatte Forslaget som et særligt Lovforslag. Men naar nu Finansministeren ikke har været til at formaa hertil, er det, Dr. Neergaard med fuld Ret henviser til, at der ikke har været givet Finansudvalget i Folketinget den fornødne Tid, og at der ikke har været skaffet de fornødne Oplysninger. Men her er Situationen en anden, her har vi haft om ikke megen Tid saa dog nogen Tid til vor Raadighed, og vi har haft Lejlighed til at faa de Oplysninger, som vi har bedt om, saa vi paa Grundlag af disse Oplysninger kunde tage vor Stilling. Naar derfor det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) mener, at der her er opstaaet en Uoverensstemmelse mellem min fortræffelige Meningsfælle i det andet høje Ting og mig med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi tager paa denne Sag, vil jeg bede det ærede Medlem om nøjere at undersøge, hvad der er sagt i Folketinget, og ikke mindst af min ærede Meningsfælle Dr. Neergaard, saa vil det ærede Medlem se, at der er ingen Uoverensstemmelse. Det er fuldkommen naturligt, at vi har taget den Stilling, vi har her, i Tilknytning til de Oplysninger, som vi har faaet: at vi ikke vilde gennemtrumfe, at